

“मीठे बच्चे- तिमी हौ चैतन्य लाइट हाउस , तिमीले सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ , घरको मार्ग बताउनु छ।

प्रश्न:- पछि गएर कुन चाहिँ निर्देशन, कस्तो विधिद्वारा अनेक आत्माहरूलाई प्राप्त हुनेवाला छ?

उत्तर:- पछि गएर धेरैलाई निर्देशन मिल्छ- तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको पासमा गयौ भने तिमीलाई वैकुण्ठको राजकुमार बन्ने ज्ञान दिन्छन्। यो इसारा उनीहरूलाई ब्रह्माको साक्षात्कारद्वारा प्राप्त हुन्छ। धेरैजसो ब्रह्मा र श्रीकृष्णको नै साक्षात्कार हुन्छ। जसरी आदिमा साक्षात्कारको पार्ट चल्थो, त्यस्तै अन्त्यमा पनि चल्छ।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ, सबैसँग सोध्न सक्नुहुन्छ। नलिनी बच्चीसँग सोध्नुहुन्छ- यहाँ के गरिरहेकी छौ? कसको यादमा बसेकी छौ? बाबाको। केवल बाबाको यादमा बसेकी छौ वा अरु पनि केही याद आउँछ? बाबाको यादबाट त विकर्म विनाश हुन्छ, अरु के याद गर्छौ? यो बुद्धिको काम हो नि। हामी आत्माहरूलाई आफ्नो घर जानु छ त्यसैले घरको पनि याद गर्नु छ। अरु के याद गर्नु छ? के घरमा गएर बस्नु छ र! विष्णुलाई स्वदर्शन चक्र देखाउँछन् नि। त्यसको अर्थ पनि बाबाले अहिले सम्झाउनु भएको छ। स्व अर्थात् आत्मालाई दर्शन भयो, ८४ जन्मको चक्रको। त्यसैले त्यो चक्र पनि घुमाउनु पर्छ। तिमीहरूले जानेका छौ- हामी ८४ को चक्र लगाएर घर जान्छौ। फेरि त्यहाँबाट आउने छौ सत्ययुगमा पार्ट खेल्न। फेरि ८४ को चक्र लगाउने छौ। विष्णुलाई कुनै चक्र हुँदैन। उनी त हुन् सत्ययुगका देवता। विष्णुपुरी भन वा लक्ष्मी-नारायणको पुरी भन, स्वर्ग भन। स्वर्गमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यदि राधा-कृष्णको राज्य भन्छन् भने त यो भूल गर्छन्। राधा-कृष्णको राज्य त हुँदैन किनकि दुवै अलग-अलग राजाईका राजकुमार-राजकुमारी थिए, राजाईको मालिक त फेरि स्वयंवरपछि बन्छन्। त्यसैले यो जुन विष्णुको चक्र देखाइएको छ, यो चक्र हो तिम्रो। जब यहाँ बस्छौ, केवल शान्तिमा मात्र बस्नु छैन। वर्सा पनि याद गर्नु छ, यो चक्र हो। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी लाइट हाउस पनि हौ, बोल्ने चल्ने (चैतन्य) लाइट हाउस हौ। एउटा आँखामा शान्तिधाम छ, एउटा आँखामा सुखधाम। दुवैलाई याद गर्नुपर्छ। यादद्वारा त पाप काटिन्छ। घरलाई याद गर्नाले घरमा गइन्छ फेरि चक्रलाई पनि याद गर्नु छ। यो सारा चक्रको ज्ञान तिमीहरूलाई नै छ। ८४ को चक्र लगाएका छौ। अब यो अन्तिम जन्म हो मृत्युलोकमा। नयाँ दुनियाँलाई भनिन्छ अमरलोक। अमर अर्थात् तिमीहरू सदैव बाँचिरहन्छौ। तिमीहरू कहिल्यै मर्दैनौ। यहाँ त बस्दा-बस्दै अचानक मृत्यु हुन्छ। बिमारी हुन्छ। त्यहाँ मर्ने डर हुँदैन किनकि अमरलोक हो। तिमीहरू वृद्ध हुँदा पनि ज्ञान हुन्छ- म गर्भ महलमा गएर प्रवेश गर्नेछु। अहिले जान्छौ गर्भजेलमा। त्यहाँ त गर्भ महल हुन्छ। त्यहाँ पाप त गर्दैनौ जसकारण सजाय भोग्नुपरोस्। यहाँ त पाप गर्छन्, जसकारण सजाय भोगेर बाहिर निस्कन्छन् फेरि पाप सुरु गर्छन्। यो हो पाप आत्माहरूको दुनियाँ। यहाँ त दुःख नै छ। त्यहाँ दुःखको नाम निशान हुँदैन। त्यसैले एक आँखामा शान्तिधाम, अर्को आँखामा सुखधाम राख। गर्न त तिमीहरू जन्म-जन्मान्तर जप-तप आदि गर्दै आयौ तर त्यो ज्ञान त छैन नि। त्यो हो भक्ति। त्यसमा कुनै युक्ति पनि मिल्दैन- तिमीहरू यसरी सतोप्रधान बन्न सक्छौ। कसैले पनि जान्दैन। केवल सुनेका छन् कृष्ण- भगवानुवाच देह सहित... यी गीताका अक्षर हुन् जसलाई पढेर सुनाउँछन्। यसो भन्दैनन्- तिमी यस्तो बन। केवल पढ्छन्- भगवानले यस्तो भनेर जानुभएको थियो, जब आउनु भएको थियो पतितहरूलाई पावन बनाउन। केवल गीतामा परमपिता परमात्माको सट्टामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। अब कृष्ण त रथी हुन् नि। उनलाई रथ किन चाहिन्छ र? उनी त स्वयं देहधारी हुन्। कृष्णको नाम कसले राख्यो? जसरी छैठी हुन्छ तब सबैको नाम राखिन्छ। बाबालाई त केवल शिव नै भनिन्छ। तिमी आत्माहरू जन्म-मरणमा आउँछौ त्यसैले शरीरको नाम बदलिन्छ। शिवबाबा त जन्म-मरणमा आउनुहुन्छ। उहाँ सदैव शिव नै हुनुहुन्छ। जब शून्य लेख्छन् तब भन्छन् शिव। बिन्दी (शून्य) आत्मा त बिलकुल सक्षम छ। यदि आत्माको साक्षात्कार हुने हो भने पनि कसैलाई समझमा आउँदैन। देवीलाई देखेर खुशी हुन्छन्। फेरि के प्राप्ति त केही छैन, अर्थ छैन। केवल नौधा भक्ति गर्यो, दर्शन गर्यो त्यसैमा नै खुशी हुन्छन्। बाँकी मुक्ति-जीवनमुक्तिको त कुरै छैन। त्यो सबै हो भक्तिमार्ग। यहाँ यो हो ज्ञानमार्ग। यहाँ प्रायः साक्षात्कार हुन्छ ब्रह्माको, फेरि श्रीकृष्णको हुन्छ। भन्छन्- यी ब्रह्माको पासमा गयौ भने तिमी कृष्णपुरीमा वा वैकुण्ठमा जान्छौ। लक्ष्मी-नारायणको पनि साक्षात्कार हुन सक्छ। यस्तो होइन, साक्षात्कार भयो मतलब सद्गति भयो। यो केवल इसारा मिल्छ, यहाँ

जानुहोस्। पछि गएर धेरैलाई साक्षात्कार हुन्छ, डाइरेक्सन मिल्छ। तिम्रो त्रिमूर्ति पनि अखबारमा छापिन्छ, ब्रह्माकुमारीहरूको नाम पनि आउँछ। त्यसैले ब्रह्माको नै साक्षात्कार हुन्छ— यिनीहरूको पासमा गयो भने तिम्रीलाई यो वैकुण्ठको राजकुमार बन्ने ज्ञान मिल्छ। जसरी अर्जुनलाई विष्णुको र विनाशको साक्षात्कार भयो।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रीहरूलाई कसरी कमल फूल समान बन्नु छ। तर तिम्रीहरू स्थायी रहँदैनौ त्यसैले अलंकार विष्णुलाई दिइएको छ। नत्र त देवताहरूलाई शंख आदिको के आवश्यकता छ र! मुखबाट सुनाउनुलाई शंखध्वनि भनिन्छ। कमलको रहस्य पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। तिम्री ब्राह्मणहरूलाई यस समय कमल फूल समान बन्नु छ। गदा हो ५ विकाररूपी मायालाई जित्नु। बाबाले उपाय बताउनु हुन्छ— म एकलाई याद गर्यौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। श्रीमत्तमा चलेर पतित-पावन बाबालाई याद गर। अर्को त कोही पतित-पावन हुँदैन एक बाबा सिवाय। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई बोलाउँछन् नै त्यसैले। हामी सबैलाई यस शरीरबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस् भनेर। त्यसैले बाबा नै आएर सबै आत्माहरूलाई पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ किनकि अपवित्र आत्माहरू त घरमा अथवा स्वर्गमा जान सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र बन्नु छ भने मलाई याद गर। यादबाट नै तिम्रो पाप काटिदै जान्छ। यो म ग्यारेन्टी गर्छु। बोलाउँछन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। हामीलाई पावन बनाएर नयाँ दुनियाँमा लिएर जानुहोस्। अब कसरी जानुहुन्छ? कति सिधा कुरा छ। बाबाका सहज ज्ञान र सहज कुरा छन्। भन्नुहुन्छ— कामकाज गर्दै गर्दै मलाई याद गर। नोकरी आदि गर्दा, भोजन बनाउँदा पनि यादमा रहेर गर्यौ भने भोजन पनि शुद्ध हुन्छ। त्यसैले गायन छ— ब्रह्माभोजनको लागि देवताहरूलाई पनि दिल हुन्छ। यी बच्चीहरू पनि भोग लिएर जान्छन् तब त्यहाँ सभा लाग्छ। ब्राह्मण र देवताहरूको मेला लाग्छ। भोजन स्वीकार गर्न आउँछन्। ब्राह्मणहरू जब भोजन ग्रहण गर्छन् त्यतिबेला पनि मन्त्र जप्छन्। ब्रह्मा भोजनको धेरै महिमा छ। संन्यासीहरूले त ब्रह्मलाई नै याद गर्छन्। उनीहरूको धर्म नै अलग छ। उनीहरू हुन् हृदका संन्यासीहरू। भन्छन्— हामीले घरबार सम्पत्ति आदि सबै छोडेका छौं। फेरि अहिले भित्र (बस्तीमा) घुस्छन्। तिम्रो यो हो बेहदको संन्यास। तिम्रीहरू यस पुरानो दुनियाँलाई नै भुलेर जान्छौ। तिम्रीहरूलाई फेरि जानु छ नयाँ दुनियाँमा। घर गृहस्थमा रहँदा-रहँदै बुद्धिमा छ— अब हामीलाई शान्तिधाम भएर सुखधाम जानु छ। शान्तिधामलाई पनि याद गर्नुपर्छ। बाबालाई, शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्छन्। यो हामी धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म हो। ८४ जन्म पूरा भए। सूर्यवंशीदेखि चन्द्रवंशी फेरि वैश्य, शूद्र वंशी बने...। उनीहरू फेरि भन्छन्— आत्मा नै परमात्मा हो, आत्मालाई कुनै लेप (दाग) लाग्दैन किनकि आत्मा नै परमात्मा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि उनीहरूको उल्टो अर्थ हो। बाबा बसेर 'हम सो' को अर्थ सम्झाउनु हुन्छ। म आत्मा परमात्मा परमात्माको सन्तान हुँ। पहिला-पहिला म स्वर्गवासी देवता थिएँ फेरि चन्द्रवंशी क्षत्रिय बनें, २५०० वर्ष पूरा भयो फेरि वैश्य, शूद्रवंशी विकारी बनें। अब म उच्च ब्राह्मण बन्छु। यहाँ बसेका छन्, जस्तो कि ८४ को बाजोली खेल्छन्। यो बाजोलीको पनि ज्ञान हो। पहिला तीर्थमा जाँदा पनि यस्तै बाजोली खेल्दै निशाना लगाउँदै जान्थे। अहिले तिम्रो त सच्चा तीर्थ हो— शान्तिधाम र सुखधाम। तिम्रीहरू हौं रुहानी पण्डाहरू। सबैलाई राय दिन्छौ— बाबालाई याद गर्नुभयो भने शान्तिधाम जानुहुन्छ। साधु-सन्त आदि सबै शान्तिधाममा जानको लागि नै मेहनत गर्छन्। तर जान कोही पनि सक्दैनन्। जान्छन् फेरि सारा सबै नै एकसाथ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सत्ययुगमा त अति थोरै हुन्छन् फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। तिम्रीहरू हौं स्वदर्शन चक्रधारी। देवताहरू हुँदैनन्। तर अहिले तिम्रो मायासँग युद्ध चलिरहेको छ। त्यस लडाईँमा पनि जसलाई महावीर सम्झन्छन् उसैको पासमा गएर शरण लिन्छन्। अहिले तिम्रीहरू कसको शरण लिन्छौ? स्त्री-पुरुष दुवैले भन्छन्— हामी हजुरको शरण पर्छौं। मेरो त एक शिवबाबा, दोस्रो न कोही, सबै आत्माहरूका बाबा त एकै हुनुहुन्छ नि। उहाँ एकका नै तिम्रीहरू बच्चा हौं। साधु सन्त त एउटा मात्र छैनन्। अनेक भगवान बनेका छन्। जो घरबाट असन्तुष्ट भयो ऊ भगवान, फेरि ठूला-ठूला साहुकार, करोडपति गएर उनीहरूको शिष्य बन्छन् र भोज मनाउँछन् खराब खान-पानको। तमोप्रधान मनुष्य छन् नि। हिन्दूहरूलाई फेरि आफ्नै धर्मको बारेमा थाहा छैन।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिम्रीहरू त वास्तवमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौं, तर पतित बनेका छौं त्यसैले आफूलाई देवता हौं भन्न सक्दैनौ। त्यो धर्म नै प्रायः लोप भएको छ। मनुष्य कति विकारी अपवित्र दृष्टिवाला छन्। एउटा मन्त्री बाबाको पासमा आएका थिए, भने— मेरो दृष्टि त विकारी छ। अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पवित्र दृष्टिवाला बन। जबसम्म विकारी दृष्टि जान्छ तबसम्म तिम्री पतित छौ। आफूलाई भाइ-भाइ सम्झ्यौ भने त्यो विकारी दृष्टि उडेर जान्छ। हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं। एक बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं।

आत्माको तख्त यो भृकुटी हो। यसलाई अकाल तख्त भनिन्छ। अकाल आत्मा यस तख्ता विराजमान छ। यो त माटोको पुतला हो। सारा पार्ट आत्मामा नै भरिएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म ५ हजार वर्षपछि आउँछु, तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन। तिमीहरूले जानेका छौ- हामी आएका छौ स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुशीको वर्सा लिन। सत्ययुगमा अथाह धन मिल्छ। तिमीहरू २१ पिँढी देवता बन्छौ। वृद्ध नभइकन कोही मर्दैन। यहाँ त बस्दा-बस्दै अचानक मर्छन्। गर्भमा भित्रै पनि मर्छन्। त्यहाँ त दुःखको नाम निशान हुँदैन। त्यसलाई भनिन्छ- सुखधाम, रामराज्य। यो हो दुःखधाम रावण राज्य। सत्ययुगमा रावण हुँदै-हुँदैन।

यो ८४ को चक्र पनि तिमी बुद्धिमा रहन्छ। धेरै खुशी रहन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी नयाँ विश्वको अर्थात् सत्ययुगका मालिक बन्नेवाला हौं। गीतामा पनि भगवानुवाच छ नि- हे प्यारा बच्चाहरू! देहसहित देहका सबै सम्बन्धलाई छोड। आफूलाई आत्मा सम्झिएर मलाई याद गर। तिमी सच्चा-सच्चा खुदा दोस्त उहाँ हुनुहुन्छ। अल्लाह अवलदिनको नाटक, हातमताईको नाटक सबै यही समयका हुन्। अहिले मनुष्य बच्चा कम पैदा हुन् भनेर कति प्रयास गर्छन्। बेहदका बाबाले कति कम गरिदिनुहुन्छ। सारा विश्वमा, सत्ययुगमा ९ लाख जैनसंख्या रहन्छ। बाँकी यति करोडौं मनुष्य हुँदै-हुँदैनन्। सबै मुक्तिधाम, शान्तिधाममा जान्छन्। यो त चमत्कारको कुरा हो नि। एउटा देवी-देवता धर्मको जग लगाएर बाँकी सबैलाई विनाश गरिदिनुहुन्छ। यो ८४ को चक्रलाई राम्रोसँग बुद्धिमा बसाउनु छ। यो हो स्वदर्शन चक्र। बाँकी चक्रद्वारा कसैको गला आदि काट्नु छैन। शास्त्रहरूमा फेरि कृष्णको लागि हिंसक कुरा लगाइदिएका छन्। सबैलाई स्वदर्शन चक्रद्वारा मारे। यो पनि गलानि भयो नि। कति हिंसक बनाइदिएका छन्। तिमी डबल अहिंसक बन्छौ। काम कटारी चलाउनु यो पनि हिंसा हो। देवताहरूलाई त पवित्र भनिन्छ। जब योगबलद्वारा विश्वको मालिक बन्न सक्छौ भने योगबलद्वारा किन बच्चा पैदा हुन सक्दैनन्। साक्षात्कार हुन्छ, अब बच्चा हुनु छ। बाबा त सम्झन्छन्- अब यो पुरानो शरीर छोडेर गोल्डन स्पून इन माउथ। तिमीहरू पनि सम्झन्छौ- हामीले अमरलोकमा जन्म लियो भने गोल्डन स्पून इन माउथ हुन्छ। गरिब प्रजा पनि चाहिन्छन् नि। दुःखको कुनै कुरा पनि हुँदैन। प्रजासँग कहाँ यति धेरै धन माल आदि हुन्छन्! बाँकी हो, सुख हुन्छ, आयु लामो हुन्छ। राजा, रानी, साहुकार प्रजा सबै चाहिन्छ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको यादको साथ-साथै खुशीमा रहनको लागि ८४ को चक्रलाई पनि याद गर्नु छ। स्वदर्शन चक्र घुमाउनु छ। परमात्मालाई आफ्नो सच्चा साथी बनाउनु छ।

२) डबल अहिंसक बन्नको लागि अपवित्र दृष्टिलाई बदलेर पवित्र दृष्टि बनाउनु छ। हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो अभ्यास गर्नु छ।

वरदान:- टेन्शनबाट परेशान दुःखी आत्माहरूलाई हिम्मत दिएर अगाडि बढाउने मास्टर रहमदिल भव वर्तमान समय धेरैजसो आत्माहरू, भित्र टेन्शनले दुःखी परेशान छन्, बिचाराहरूमा अघि बढ्ने हिम्मत छैन। तिमीले उनलाई हिम्मत देऊ। जसरी कसैको खुट्टा भएन भने काठको खुट्टा (बैसाखी) बनाएर दिइन्छ, त्यसपछि हिड्न थाल्छ। यस्तै तिमीले उसलाई हिम्मतको खुट्टा देऊ, किनकि बापदादाले देख्नुहुन्छ- अज्ञानी बच्चाहरूको मनमा के हाल हुन्छ, बाहिर शो त राम्रो टिपटप हुन्छन् तर भित्र धेरै दुःखी छन्। त्यसैले मास्टर रहमदिल बन।

स्लोगन:- निर्माण बन, कोमल होइन, निर्माणता नै महानता हो।